

Janské Lázně 2006 [14]

S nimiž máme společného anděla — Anketa v sousedních sborech [4]

Historie sboru obrazem II — Kde se scházeli evangelíci z Vinohrad [8]

Pozdrav z Minnesoty od Martina Zikmunda [10]

Černé díry a naše peníze — O sborových financích a Personálním fondu [12]

Neber na vědomí dobro, které činíš

Varujte se konat skutky spravedlnosti před lidmi, jim na odív; jinak nemáte odměnu u svého Otce v nebesích. ² Když prokazuješ dobrodiní, nechtěj budít pozornost, jako činí pokrytci v synagógách a na ulicích, aby došli slávy u lidí; amen pravím vám, už mají svou odměnu. ³ Když ty prokazuješ dobrodiní, ať nevítvá levice, co činí pravice, ⁴ aby tvé dobrodiní zůstalo skryto, a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí. ⁵ A když se modlíte, nebud'te jako pokrytci: ti se s oblibou modlí v synagógách a na nárožích, aby byli lidem na očích; amen pravím vám, už mají svou odměnu. ⁶ Když se modlíš, vejdi do svého pokojiku, zavři za sebou dveře a modli se k svému Otcí, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí. ⁷ Při modlitbě pak nemluvte naprázdno jako pohané; oni si myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov. ⁸ Nebud'te jako oni; vždyť váš Otec ví, co potřebujete, dříve než ho prosíte. ⁹ Vy se modlete takto: Otče náš, jenž jsi na nebesích, buď posvěceno tvé jméno. ¹⁰ Přijď tvé království. Staň se tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi. ¹¹ náš denní chléb dej nám dnes. ¹² A odpusť nám naše viny, jako i my jsme odpustili těm, kdo se provinili proti nám. ¹³ A nevydej nás v pokušení, ale vysvobod' nás od zlého. ¹⁴ Neboť jestliže odpustíte lidem jejich přestoupení, i vám odpustí váš nebeský Otec. (Mt 6, 1- 14)

V Matoušově 6. kapitole zní upozornění na radost ze zviditelňování. Hned v prvním verši

jsme varováni před *vykonáváním spravedlnosti* před lidmi. Ne že bychom neměli jednat spravedlivě. Důraz je tu ale položen na zviditelnění našeho jednání. Na určitou mimořádnost našich činů. Ta mimořádnost nás totiž odvádí od následování. Pokud totiž kráčíme s vědomím toho, že jsme udělali něco mimořádného, chvályhodného, nevědomky tak jdeme svou cestou, a ne cestou následování.

Kdo jde cestou následování, kdo jde za Ježíšem, kráčí vpřed a jedná spravedlivě, protože ani

nemůže jinak. Jedná samozřejmě. Je to pro něho běžné, všední. Nic zvláštního, mimořádného. Takové jednání pak sám Bůh odplatí. Bonhoeffer píše: *Neber na vědomí dobro, které činíš*. Protože pokud ví levice, co dělá pravice — když se sami ujistí'ujeme, že to, co jsme udělali je/bylo dobré, odměňujeme se tak dobrým pocitem, vědomím dobrého skutku. A jaká odměna má větší váhu — ta naše, nebo ta, kterou dostáváme od Hospodina?

**Z úvahy mládeže
(alepo)**

S nimiž máme společného anděla

Anketa v sousedních sborech

Angličtina pro to má dokonce jen jedno slovo (neighbour). Sousedem i bližním může být člověk. O sousedství se hovoří mezi městy nebo státy. Sousedy nám jsou také blízké křesťanské sbory.

V pojetí novozákonních epištol tvoří křesťanský sbor vždy křesťané určitého místa, např. Korintu, Efezu nebo Tesaloniky. Kniha Zjevení mluví o tom, že církve jednotlivých měst mají svého anděla: „Andělu církve v Fezu, Smyrně, Pergama... piš.“ Kdyby psal Jan z Patmu nám, zněl by rozkaz: „Andělu církve na Vinohradech piš.“ V Božím pohledu tvoří obyvatelé určitého místa jednu církev. Ať už si to uvědomují nebo ne, patří k sobě a navzájem ručí jeden za druhého. Jednu církev s jedním andělem tvoříme společně s husity z Dykovy ulice, s katolíky i baptisty z náměstí Jiřího z Poděbrad a s dalšími. Známe je ale?

Rádi bychom v následujících několika číslech představili ty sbory, které jsou nám nejbližší — zeměpisně. Jsou to sbory, které nejsou dál, než dovolí pohodlná pěší chůze. Sbory různých církví; také naší, ale nejen. Jejich farářům jsem zaslali několik otázek, týkajících se jejich společenství. Odpovědi, které jsme dostali, jsou různé. Kéž je z nich zřejmé, že spolu s těmito společenstvími tvoříme vinohradskou církev.

(red)

□ Husův sbor Církve československé husitské v Praze 10 — Vršovicích

Kde se váš sbor nachází, od kdy je na tomto místě, kdo ho podle tradice vaší církve spravuje?

Náš Husův sbor Církve československé husitské se nachází v Praze 10 — Vršovicích na Moskevské, dříve Palackého třídě, v samotném centru této městské části. Byl postaven v roce 1930 v rekordním čase 9 měsíců a byl první stavbou v Praze, která byla postavena pomocí technologie předpjatého betonu. Náboženská obec, která se v tomto sboru schází, byla ustavena na počátku 20. let a touha jejích členů po vlastní bohoslužebném stánku, který by sloužil nejen potřebám církve, ale i široké veřejnosti, byla naplněna v prosinci 1930, kdy byl náš sbor předán do užívání. Dle tradice a řádů novodobé husitské církve spravuje sbor na šest let ustavená Rada starších, kterou kromě duchovních tvoří volení členové náboženské obce.

Používáte při hlavních bohoslužbách hudební nástroje? Jaké?

Přední a nejčestnější místo v naší bohoslužbě má královský hudební nástroj: varhany. Ty v našem sboru byly postaveny (jako jedny z mála tehdy nových nástrojů) varhanářskou firmou z Krnova v 1. polovině 50. let podle návrhů prof. Reinberga. Kromě varhan pravidelně v našich bohoslužbách zaznívá kytara, někdy dokonce banjo. K zvláštním příležitostem hraje Jazzový orchestr Husova sboru pod vedením Armina Reicha,

v rámci mezináboženského dialogu necháváme prostor i pro občasně hraní židovského symfonetického orchestru Jaromíra Vogela Šarbilach.

Kolik se vás schází, která jsou nejdůležitější setkání?

Základní normu sejití v Kristově jménu naplňujeme. Zpravidla nás však bývá více, nežli jen dva nebo tři v Kristově jménu. Nejdůležitější jsou pro nás ta setkání, ve kterých je přítomný živý a oslavený Pán církve: Ježíš Kristus.

Co v práci a službě sboru považujete za nejdůležitější? Kde se vám práce daří, kde doufáte ve zlepšení? Na koho se ve své práci/službě zaměřujete především?

Pokud mám hovořit sám za sebe, jako farář vršovického sboru, těžiště své práce spatřuji v práci s dětmi: vyučuji náboženství na školách, na půdě sboru, snažím se do církve přinášet nové způsoby práce na poli katecheze, evangelizace i misie. Zdali se práce daří či nikoliv, necht' posoudí Bůh. V trvalé zlepšení doufám na všech úrovních církevní práce i osobního života z víry.

Spolupracujete s některým jiným křesťanským sborem? Na Vinohradech, v Praze, v ČR nebo v zahraničí? Spolupracujete se školami, městským zastupitelstvem, kulturním domem apod?

Spolupráce se všemi zmíněnými organizacemi je naší takřka každodenní zkušeností. V našem sboru se schází sesterská Luterská církev evangelická a.v., máme kontakty na katolíky, evangelíky, metodisty, Křesťanské společenství. O práci na školách jsem se už zmínil, vlastními kulturními aktivitami se snažíme oslovovat širokou nejen církevní veřejnost.

Mgr. David Frýdl - farář

□ Sbor ČCE Žižkov II

Kde se Váš sbor nachází, od kdy je na tomto místě, kdo ho podle tradice vaší církve spravuje?

Náš sbor se nachází na Žižkově, v Čajkovského ulici č. 10, v zástavbě domů. Naší věží je televizní vysílač, jelikož se nacházíme hned pod ním. Sbor vznikl v roce 1928, kdy se několik bratří rozhodlo postavit si vlastní místo ke shromažďování. A to také ze svých prostředků a vlastními silami dokázali. Vzniklo tak cca 30 bytů, modlitebna a sborové prostory. Náš sbor spravuje zvolené staršovstvo spolu s kurátorkou a farářem.

Používáte při hlavních bohoslužbách hudební nástroje? Jaké?

Hlavním hudebním nástrojem jsou varhany. Občas je zařazena do bohoslužeb i píseň s kytarou. Jednou měsíčně máme tzv. bohoslužby s dětmi, při kterých zpíváme více písní s kytarou, či jinými nástroji.

Kolik se vás schází, která jsou nejdůležitější setkání?

Na bohoslužby chodí v průměru 40 lidí. V létě méně, přes zimu podstatně víc. Nejdůležitějším setkáním jsou bohoslužby v neděli, kde se sejdou všechny věkové kategorie. V týdnu pak máme setkání pro jednotlivé skupiny (biblická hodina pro děti, dospělé, setkání mládeže, alternativní bohoslužba ve čtvrtek večer, s následným setkáním střední generace, katechetická příprava).

Co v práci a službě sboru považujete za nejdůležitější? Kde se vám práce daří, kde doufáte ve zlepšení? Na koho se ve své práci/službě zaměřujete především?

Pozornost zasluhují všechny věkové kategorie. Starší lidé, kterých je ve sboru

převaha, potřebují citlivý a vnímavý přístup. Mládež, která se rozvíjí a vzniká, potřebuje prostor pro své vyjádření i pro své aktivity. Rodiny s dětmi jsou nejvíce zaneprázdňeny a potřebují ujištění, že život ve společenství není ztráta času. A to je asi to nejdůležitější, co by měl farář obsáhnout a na co se soustředit. A potom taky otevření se světskému okolí – nežít si jenom sami pro sebe.

Spolupracujete s některým jiným křesťanským sborem – na Vinohradech, v Praze, v ČR nebo v zahraničí? Spolupracujete se školami, městským zastupitelstvem, kulturním domem apod?

Spolupracujeme s okolními sbory ČCE (Jarov, Žižkov 1, Vinohrady, Vršovice), hlavně na úrovni práce s mládeží. Otvíráme naše prostory i kulturním aktivitám (např. se zde konal koncert v rámci “Nekonvenčního žižkovského podzimu”). Máme již léta partnerský sbor v Holandsku, v Haagu.

Jaromír Strádal ml., farář

□ Církev římskokatolická, Náměstí Míru

Kde se Váš sbor nachází, od kdy je na tomto místě, kdo ho podle tradice vaší církve spravuje?

Náš ŘK farní úřad sídlí v Jugoslávské ulici 27, Praha 2. Kostel sv. Ludmily je na Náměstí Míru. V současné době je spravován P. ThLic. Gereonem T. Biňovcem O. Praem., kaplanem P. Stanislavem B. Surmou O. Praem. a pastoračním asistentem Mgr. Štěpánem Ondřichem.

Používáte při hlavních bohoslužbách hudební nástroje? Jaké?

Při bohoslužbách jsou využívány převážně varhany, příležitostně kytarové doprovody či rytmické nástroje (např. mše pro studenty AG).

Kolik se vás schází, která jsou nejdůležitější setkání?

Nejdůležitější jsou nedělní mše svaté, které jsou tři, a to od 9.00 hod., 11.00 hod., 16.30 hod. Návštěvnost lidí je cca 600 na všech třech mších.

Spolupracujete s některým jiným křesťanským sborem – na Vinohradech, v Praze, v ČR nebo v zahraničí? Spolupracujete se školami, městským zastupitelstvem, kulturním domem apod?

Naše spolupráce je zaměřena na Arcibiskupské gymnázium, pro které je na farním úřadě otevřen studentský klub, „Nora“, kde studenti mohou trávit svůj volný čas.

□ Sbor Církve československé husitské v Praze 10, Dykova ulice

Než se pokusím odpovědět na pár otázek Hroznu, musím se přiznat, že jsem si chtěl úkol ulehčit (znáte povídaní o časové nouzi a tak podobně...) a přepsal Petrovi Slámovi už hotový text pro jinou příležitost. Na což mi Petr odpověděl, že je to fajn, ale přeci jenom trochu odobněné a vzhledem k tomu, jaké dobré vztahy máme, že by si Hrozen a jeho čtenáři zasloužili trochu osobnější slovo. Zastyděl jsem se, protože když je něco pravda o nás a my si to přiznáme, trochu se červenáme. A tak různolící se pokusím o upřímné odpovědi.

Kde se váš sbor nachází, od kdy je na tomto místě, kdo ho podle tradice vaší církve spravuje?

Vezmete-li si do ruky mapu, tak nás naleznete vedle Vinohradské vodárny na začátku Dykovy ulice, č.p.1. Stojí zde od roku 1933, kdy byl s nadšením a obětavostí postaven. Jedná se o moderní funkcionalistickou stavbu od prof. Jánáka.

Podle našich církevních řádů spravuje náš sbor stejně jako další sbory naší církve Rada starších, což ve slovníku ČCE je staršovstvo. Tudiž klady a zápory kolektivního orgánu jsou vám dobře známy.

Používáte při hlavních bohoslužbách hudební nástroje? Jaké?

Zde je odpověď celkem jednoduchá, používáme varhany. Nicméně není nemožné použít i jiné.

Kolik se vás schází, která jsou nejdůležitější setkání?

To je otázka, která by mohla zarmoutit, protože jak jsem psal o kousek výše, náš sbor byl vybudován s nadšením ve 30. letech min. století mimo jiné proto, že nestačila svou kapacitou školní kaple Na Smetance, kde se naši věřící tou dobou scházeli. Dnes by nám jistě stačila, protože na bohoslužby se nás schází v průměru kolem 30. Pouze na svátky přicházejí občasníci, kteří nepatrně rozmnoží naše prořídle řady. Samozřejmě také konáme biblické hodiny, vyučujeme náboženství děti... ale počty jsou i zde spíše skromné.

Co v práci a službě sboru považujete za nejdůležitější? Kde se vám práce daří, kde doufáte ve zlepšení? Na koho se ve své práci/službě zaměřujete především?

Tak na tuto otázku asi nedokážu dost dobře odpovědět. Při podobných otáz-

kách se zvolí nějaká oblast, která se přilakuje a popisou se „úspěchy“. Mohl bych se pokusit o něco podobného, ale asi by to nebylo ono. Já osobně mám radost z toho, že přicházejí lidé, kteří hledají a ptají se. Snažím se sloužit Slovem i svátostmi všem těm, kteří mně byli z Boží milosti dáni. No a lidé ve sboru se snaží brát mne takového, jaký jsem jim byl dán já. Takže je to pořád takové vzájemné učení a přijímání.

Jen nevím, jestli jsem úplně odpověděl na zadání, snad nevádí, že asi úplně ne.

Spolupracujete s některým jiným křesťanským sborem - na Vinohradech, v Praze, v ČR nebo v zahraničí? Spolupracujete se školami, městským zastupitelstvem, kulturním domem apod?

Na této zahrádce nám myslím zde na Vinohradech roste pár malých, ale vytrvalých a dle mého názoru voňavých bylinek. Celkem pravidelně, asi 8 let se scházíme každý měsíc k ekumenické, eucharistické bohoslužbě. Střídavě u nás v Dykově a v ČCE na Korunní. Zase to není velké společenství, ale přátelské a opravdu ekumenické, vedle dvou jmenovaných církví přicházejí i bratři katolíci i další. V širší vinohradské ekumeně se scházíme nejen k oficiálním lednovým akcím, ale i při zrodu církve o letnicích a na začátku církevního roku v adventu. Také jako kazatelé a faráři se scházíme několikrát do roka k přátelským setkáním, která např. pro mne osobně jsou skutečně velkým darem.

Tolik z mého farářského pohledu. Na závěr jako svým nejbližším sousedům a přátelům vyprošuji Boží požehnání.

Daniel Majer, farář

Knihy k užitku i potěšení

Ještě jednou se vrátíme do historie vydavatelství Kalich, a to do roku 1950, doslovnou citací písemného záznamu bývalého nakladatele br. Laichtera, který velmi vtípně, ale z našeho pohledu také dost pochmurně, popsal svého tehdejšího nadřízeného — ředitele nakladatelství:

Byl jsem formálně podřízen komunistické, jakoby ředitelské atrapě, partajníkovi, který oboru nerozuměl a v mé přítomnosti se mu přiučoval. Byl to dobově žvanivý kariérista, nedostudovaný právník. Ač do kanceláře přicházel před polednem jen na skok, rád hrál vele zaměstnaného. Hned po vstupu zvedl telefonní sluchátko, předstíral naléhavý hovor, při čemž mi zároveň dával pokyn: Jen mluvíte, já vás poslouchám. Po této předehře podepsal mnou připravené dopisy nebo můj programový elaborát pro vydavatelský odbor, nato ze své skříně vy-

ňal láhev vermutu, vypil sklenku a odporoučel se. Připomínal mi Gogolova Chlestakova. Za figurantství pobíral nadtřídní plat i procenta z ročního obratu knihkupectví Kalich a tzv. oddělení církevních pomůcek, do něhož dosadil svého švagra. Po určité jeho privátní aféře byly úředně (mimocírkevně) přezkoumány jeho mnoho obročnické příjmy, které prý přesahovaly ministerský plat. Musel z Kalicha odejít... Po jeho odchodu jsem měl jako formálního šéfa knihkupeckého vedoucího Kalicha R. Kloboučka, Taschkeova vyučence, bývalého sociálního demokrata, s nímž bylo chlestakovštinám odzvoněno...

Škoda, že bratr Laichter nenapsal celou knihu. Mohlo by to být poučné a zajímavé čtení a také další přírůstek do naší nevelké, ale zajímavé sborové knihovny.

Miloš Lešíkar

□ Recenze

EDDA A TÓRA

(Kornelis Heiko Miskotte, z nizozemského originálu Edda an Thora přeložili Jan A. Dus a Hnas P. va der Horst, obálka T. Cejp, v edici Bibliotheca Bohemica Batavica vydalo vydavatelství EMAN, Beněšov 2004)

Autor, jeden z nejvýznamnějších teologů nizozemského protestantismu 20. století, originální myslitel vycházející z reformované tradice, v tvůrčím dialogu s barthovskou teologií Slova a s moderními židovskými mysliteli (M. Buber, F. Rosenzweig, H. Cohen) zde rozvíjí svěbytnou teologii, v níž si klade za cíl odpo- vědět na výzvy moderního nihilismu

zvěstí „protipohanského svědectví“ Písma.

DĚTI

(Jaroslav Durych, připravila Luisa Nováková, s použitím reprodukcí obrazů japonských mistrů graficky upravil E. Navrátil, v spolupráci s Křesťanskou akademií v Římě vydalo nakladatelství Trinitas, Svitavy, 1998)

Jde o nedlouhý text, který odráží veškeré zvláštnosti Durychova českého básnického jazyka. Povídka Děti (vydaná poprvé v roce 1934) literárně předznamenává jedno z vrcholných autorových děl, románovou tetralogii Služebníci neuziteční.

Miloš Lešíkar

Historie sboru obrazem II

Návštěva míst, kde se scházeli k bohoslužbám členové reformovaného sboru na Královských Vinohradech

Malý cyklus fotografií míst, kde stály nebo ještě stojí domy, ve kterých se konaly bohoslužby, biblické hodiny, kde se scházela nedělní škola a kde „žil“ vinohradský sbor, je trochu neobratným pokusem o doplnění záznamů o historii sboru prostřednictvím obrázků ze současnosti. Procházejíce někdy kolem, mů-

žeme si říci: Tak tady se také scházeli... Při výběru míst k fotografování a při vyhledávání informací k nim připojených jsme vycházeli hlavně z paměti bratra Chadima. Víтали bychom proto jakékoliv doplnění toho, co zde jest zobrazeno či napsáno.

Matěj Cháb, Jiří Svoboda

Dům v Budečské ulici

Z historie vinohradského sboru, zpracované bratrem Chadimem, je možné usuzovat, že sbor opustil budovu na rohu ulic Čelakovského a Kollárovy v roce 1898, ještě než byla budova v Koperníkově ulici dokončena. S jistotou se dá říci, že jeden z bývalých presbyterů nabídl sboru, aby dočasně užíval jedno patro v jeho novém domě v Budečské ulici za roční nájem 1.000 zl. Na obrázku je dům, který nechal postavit bratr A. Dvořák. Je to jediný dům v Budečské ulici, o kterém se podařilo s jistotou zjistit, že si jej nechal postavit presbyter evangelického reformovaného sboru na Král. Vinohradech.

4

5

Budova v Koperníkově ulici

V roce 1895 zakoupil sbor za 12.500 zl pozemek o výměře 631 čtverečních sáhů (cca 2.270 m²) pro výstavbu nového sborového domu v Koperníkově ulici (pravděpodobně zahradu č. 93 zvanou Kozačka), na které postavil nový sborový dům podle návrhu architekta Sochora. Stavba měla být provedena nákladem 25.000 zl. První bohoslužby se zde konaly 26.8. roku 1900.

6

Sborová budova v Korunní — dnešní sídlo sboru

V r. 1904 kupuje sbor pozemky o výměře 313,6 čtverečních sáhů (cca 1128 m²) v ceně 130 K za čtverečný sáh na Korunní ulici, na které podle návrhu architekta Turka postavila firma stavitele A. Dvořáka sborovou budovu (rozpočet počítal s částkou 230.825 K, konečné vyúčtování znělo na 284.097 K). Budovu dodnes využívá Farní sbor ČCE v Praze 2. První bohoslužby se zde konaly v březnu 1908.

Zdroje: VLČEK, Pavel. Umělecké památky Prahy. Praha: Academia, 1996; RUTH, František. Kronika královské Prahy a obcí sousedních. Praha: Pavel Korbř, 1904; Zápisky k historii vihohradského sboru sestavené bratrem Chadimem.

□ Pozdrav z Minnesoty od Martina Zikmunda

Bratři a sestry z vinohradského sboru,

srdečně Vás všechny zdravím zá-
stupně za svou rodinu. Jsme rádi, že Vás
máme, a těšíme se na Vás. Třeba bude
příležitost Vám více sdělit o našem poby-
tu, až se vrátíme. Nyní však přijměte ode
mne několik řádek, neboť jsem byl o ně
redakcí sborového časopisu požádán. Byl
jsem přijat na čtyři měsíce do Institutu
pro ekumenický a kulturní výzkum
v Collegeville na základě projektu Žijící
kořeny reformované tradice. Spolu se
mnou zde žije a studuje ještě dalších
devět „scholars“, většinou jsou to uni-
verzitní učitelé. Snad všichni zde pracují
na svých knihách. Máme zde vytčený čas
pro toto studium, ale také čas pro sdílení
a modlitby. Jedním z účelů tohoto
společného pobývání je také komentovat
si vzájemně své projekty. Každý má tedy
připravit jeden odpolední seminář a zá-
roveň proslovit jednu přednášku, na kte-
rou jsou zváni také učitelé a studenti
místní teologické fakulty. Někteří z nás
také někdy káží. Institut tvoří malou
osadu v sousedství velké univerzity
a rozlehlého benediktinského opatství.
Nachází se v řídce osídlené části Minne-
soty, v nápadné izolaci od městského
života.

Zvláštností Institutu je jeho sepětí
s dvěma institucemi nazvanými podle
Jana Křtitele: opatstvím i univerzitou.
Bez nich by Institut neměl své duchovní,
kulturní i technické zázemí. Bez uni-
verzitní knihovny by se ekumenický
a kulturní výzkum nemohl dost dobře
rozvíjet. Bez kulturních a sportovních
příležitostí by to také nebylo ono. Ne
každému stačí holá přírodní scenérie. Zá-

sadní kontext života Institutu představu-
je existence místního benediktinského
opatství. Nejen proto, že v neděli se
scházíme v klášteře na bohoslužbách.
Nejen proto, že i ve všední dny se většina
z nás účastní polední veřejné modlitby
žalmu spolu s mnichy. Nejen proto, že In-
stitut byl před 39 lety založen jedním ze
zvlášť osvěcených mnichů, systema-
tickým teologem, který se dosud i ve
svých 84 letech účastní života tohoto eku-
menického společenství. Význam opatství
spočívá jednoduše v tom, že bylo na po-
čátku takřka veškerého dění v této ob-
lasti. Bylo založeno přesně před 150 lety
(v dubnu 1856). Tehdy tato část Minneso-
ty nebyla vůbec osídlena. Osadníci v té
době přicházeli z Evropy, zvláště z Ně-

mecka, a usazovali se v bližším či vzdálenějším okolí, ale přímo zde zatím nikdo nehospodařil. Benediktini byli do těchto končin posláni z bavorského kláštera v Mettenu (u českých hranic) právě z tohoto důvodu: aby duchovně a kulturně (školství) pomohli německým katolíkům na americkém Středozápadě. Tato mise splnila svůj účel měrou vrchovatou. Klášter uplatnil svůj vliv nejen na německé imigranty, ale postupně se jeho význam prosadil po celých Spojených státech. O tom bych někdy pověděl několik vět třeba při rodinné neděli nebo na třicátinách.

Benediktini jsou fascinující nikoli jen starobylostí své spirituality (Benedikt z Nursie se narodil r. 480 a zakládal kláštery v první polovině 6. století, tedy ještě před rozdělením církve na západní a východní), ale také svým vztahem k místu, ke krajině, k půdě. O své území se starají vzorně. Pečují o své lesy a jezera a uchovávají jejich původní ráz. Provozují zde drobný podnik na zpracování dřeva. Proslulá je místní hrnčířská výroba (keramika). Také zde mají svou malou elektrárnu. V těchto sférách pracují nejen mniši, ale také různí lidé z okolí. Velmi důležitá je existence univerzity. Asi 30 mnichů se zabývá vyučováním na univerzitě. Současný opat je svým povoláním profesorem chemie.

Samozřejmě, že většina učitelů a hlavně studentů nemá žádnou strukturní vazbu na klášter. Univerzita je

otevřena všem bez ohledu na vyznání. Ve věcech víry (nikoli mravů) zde panuje velká svobodomyšlnost. K protestantům se zde chovají jako k pokrevním bratrům, takže žádné bariéry tu nejsou znát. Nápadná je mezilidská ohleduplnost. Takřka všichni studenti mají auta, ale jezdí velmi opatrně. Žádné závodění, předhánění či předvádění. Chodec v univerzitním kampusu má vždycky před autem přednost a každý to respektuje. Cizí lidé se zdraví, přidržují si dveře, ochotně pomohou, když je cokoli potřeba. Byty a kanceláře se obvykle nezamykají. Pravidelně i zde lze nalézt problematické jevy, ale zatím jsem je ještě neobjevil. Možná budu za dva měsíce po této stránce strážlivější. Je nabíledni, že to, o čem píšu, není obraz Ameriky. Přesto je třeba zvýraznit, že tento klášterní a univerzitní komplex je součástí Spojených států, které jsou známé spíše kvůli prohlubující se propasti mezi konzervativní (až fundamentalistickou) částí církve a jejím liberálním protějškem. Tato rozeklanost mezi dvěma extrémními teologickými přístupy je patrná jak v americkém katolicismu, tak v protestantském prostoru. Benediktinský klášter v Collegette i se svým Ekumenickým institutem patří mezi projekty, které se snaží tyto dva břehy přemostit. Děje se tak studiem, modlitbami, sdílením a v neposlední řadě navazováním přátelství — v duchu křesťanské spirituality benediktinské řehole.

Martin T. Zikmund

Černé díry a naše peníze

O sborových financích a Personálním fondu

„Černá díra je kosmický objekt velké hmotnosti a extrémně vysoké hustoty. Časoprostor je kolem tohoto velmi hmotného tělesa zakřiven tak, že vznikne uzavřená oblast, která zvětší pohlcuje hmotu a projevuje se pouze svou gravitační silou. Úniková rychlost z černé díry je rovna rychlosti světla nebo je větší. Proto od tohoto objektu nemůže uniknout žádná látka ani záření.“

(Wikipedia)

Tak se to občas říká, že to naše hospodaření je černá díra a není do něj vidět, a že tedy není proč dávat víc, protože černá díra požere všechno, co se do ní nasype, a nikdy nemá dost. Ale ono to takhle opravdu neplatí. Je to už ohraná písnička, která je žel pravdivá, že problémem našich vinohradských financí je to, že sbor spotřebuje více, než vybere na salárech a sbírkách. Naštěstí má ještě příjmy ze sborového domu, takže je kam sáhnout a ještě zbude.

Peníze nepožírá žádná černá díra, ale myslím, že jsou celkem uvážlivě vyplaceny — posuďte sami: ročně na salárech vybereme asi čtyři sta padesát tisíc korun. Takhle řečeno to vypadá jako hodně peněz, leč na celkový provoz sboru to nestačí. Příjmů ze salárů je užito následovně: zhruba polovina je spotřebována na mzdové náklady sborové sestry a katechetky (mzdové náklady na správu domu v tomto čísle zahrnutý nejsou), čtvrtinu vydáme na to, abychom měli v kostele a ve sborové místnosti v zimě teplo a neseděli tam potmě,

čtvrtinu na povinné církevní odvody — tj. na platbu Personálního fondu a seniorátních i celocírkevních repartic. Na další provozní náklady už vybrané peníze nestačí, ty jsou hrazeny z výnosů domu.

I když to tak nevypadá, nechci tu psát ani o struktuře příjmů a výdajů, ani o tom, jestli máme zvyšovat obětavost nebo ne. Chtěl bych tu jen vysvětlit některé sborové výdaje, o nichž si myslím, že nemusí být tak zcela jasné nebo zažité. Začal (a v tomto příspěvku i skončil) bych proto s pár slovy o Personálním fondu, do kterého jsme odvedli v roce 2005 šedesát tisíc korun a letos odvedeme ještě asi o tři tisíce více. Nejdříve k částce samé — odvod do Personálního fondu je jednou z plateb, na kterou nemá vliv staršovstvo sboru, a dokonce ani sborové shromáždění. Výši odvodu určuje synod a sbory jsou řády naší církve zavázány toto rozhodnutí respektovat a plnit.

Potřeba zřízení Personálního fondu vyvstala v první polovině devadesátých let minulého století. Tj. v době, kdy začalo být zřejmé, že odluka církví od státu je jednou z cest, kterou se shromáždění Kristovo může ubírat. Mimo jiné by toto znamenalo také utažení kohoutku ze státního rozpočtu, ze kterého plyne do církevního rozpočtu pár desítek milionů ročně (v roce 2005 dostala naše církev od státu asi šedesát milionů korun) a taková situace by naši církev postavila před otázku, z čeho zaplatit kazatele pracující na jednotlivých sborech. Tak tedy byl v roce 1993 zřízen na 28. zasedání synodu Personální fond, jehož cílem bylo nashromáždit prostředky v minimální výši

90 % roční částky potřebné pro zajištění mezd všech zaměstnanců povšechného sboru (kazatelé jsou také zaměstnanci povšechného sboru). Proto tedy každý rok synod rozhoduje o výši příspěvku do Personálního fondu a proto jsou farní sbory povinny tento příspěvek odvádět. Při Personálním fondu je zřízen ještě Fond solidarity — to jsou oddělené peníze, ze kterých je možno hradit odvody do Personálního fondu za ty sbory, které jsou ve finanční tísní a nemohou své povinnosti vůči Personálnímu fondu dostát.

Vzhledem k výši částky, která je v Personálním fondu nashromážděna, se peníze vybrané od sborů využívají takto (data z roku 2005): 70% vybrané částky je v daném roce vyplaceno kazatelům formou mzdových nákladů, stravenek atp. Další 10% je rozděleno kazatelům na základě doporučení seniorátních výborů, 5% je vloženo do Fondu solidarity a 15% do uzavřené části fondu,

kde jsou shromáždovány prostředky pro případ samofinancování naší církve.

Platba, kterou do Personálního fondu odvedeme, je tedy z největšího dílu použita na zvýšení příjmů našeho kazatele a ze zbylé části pomůže sborům, které nemohou Personální fond platit a kterým z tohoto důvodu může hrozit i to, že kazatelské místo na jejich sboru nebude ze strany povšechného sboru obsazeno. Ne zcela zanedbatelná část je schována „na horší časy“, na dobu, kdy si kazatele budeme platit zcela ze svého. Věřím, že tady efekt černé díry rozhodně nefunguje a že odvedené peníze jsou velmi účelně využity.

V některém z příštích čísel bych se ještě rád vrátil k reparticím, které představují další platbu, na jejíž výši nemá farní sbor přímý vliv a je řády zavázán ji odvést.

Matěj Cháb

□ Letní tábor Orlovy

I když se to nezdá, jaro už je vlastně tu a prázdniny na dohled. A s nimi sborový letní tábor. Ten letošní se bude konat opět ve skautském středisku Orlovy u Humpolce ve dnech 26.8.2006 až 2.9.2006. Pozvání platí opět jak pro děti samotné, tak případně i pro jejich rodiče a celé rodiny, třeba i s menšími dětmi. Ubytování bude ve stanech i v budově. Jedinou podmínkou účasti je chuť podílet se na společném programu včetně vaření. Tématem tábora bude tentokrát Indie. Přihláška na tábor je k dispozici u sborové sestry, **prosíme o její vyplnění do 15. dubna.**

Zdenka Novotná

□ Z jednání staršovstva

Staršovstvo na své schůzi 9.3.2006 mj.:

- přijalo návrh rozpočtu na rok 2006 a schválilo jej pro předložení výročnímu sborovému shromáždění 26.3.;
- schválilo návrh na pravidelné zasílání daru provozovatelům serveru Evangnet ve výši 1.000 Kč ročně;
- zabývalo se řešením katecheze v příštím školním roce;
- pokračovalo v řešení postupu při hledání nového kazatele pro náš sbor.

(es)

Janské Lázně 2006

Letošní pobyt, objednaný na březen, abychom si užili předjaří na horách, nás překvapil vším, co letošní „ladovská zima“ naděluje. Sněhu, že ani pamětníci janskolázeňští takovou nadílku dlouho nepamatují, mrazu na březen také celkem slušná porce a mezitím vánice a sluníčko. Hory jako v lednu. Uprostřed třeskuté zimní pohody jsme si tu už poosmě užívali daru společenství, ať už při večerních zamyšleních nad Písmem, za která jsme vděční manželům Strádalovým, nebo při lyžování, sáňkování, koulování, stavění hradů (sněhových) či v rozhovorech nad kávou a více nebo méně vážnými tématy.

□ Výlet do Bavorska

Jak již bylo ohlášeno, sbor pořádá 27.5. výlet do Bavorska — cílem cesty je Flossenbürg (bývalý koncentrační tábor, ve kterém byli těsně před skončením války popraveni někteří členové skupiny, která připravovala atentát na Hitlera pod vedením admirála Canarise, mezi

nimi také Dietrich Bonhoeffer), a Řezno (historické město, pod jehož biskupskou stolicí spadaly na krátký čas Čechy).

Výlet je jednodenní a je z velké části hrazen ze sborových prostředků, poplatků za účast je 100 Kč pro dospělého a 50 Kč pro dítě. Pokud byste měli zájem se výletu účastnit, přihlaste se prosím u naší sborové sestry v co nejkratší době.

(mch)

□ Sborové akce v dubnu

Po	03. 04.	16:30	schůzka křesťanské služby v Mateřském centru
Út	04. 04.	14:30	koncert pro starší věkem: pěvecký koncert mladých umělců
Čt	06. 04.	19:00	Límská liturgie v Korunní
Ne	09. 04.	9:30	Květná neděle, káže Jaromír Strádal
Po	10. 04.	19:00	schůzka hospodářské komise
Út	11. 04.	14:30	setkání pro starší věkem, Strádalovi
St	12. 04.		biblická hodina se nekoná
Čt	13. 04.	18:00	Zelený čtvrtek — čtení pašijí v 1. patře ve sborovém sále
Čt	13. 04.	19:00	schůze staršovstva
Pá	14. 04.	9:30	Velký pátek, káže Jaromír Strádal mladší, VP
Pá	14. 04.	18:00	Velký pátek, káže Jarmila Strádalová, VP
Ne	16. 04.	9:30	Neděle velikonoční — káže Jaromír Strádal, VP
Po	17. 04.	9:30	Pondělí velikonoční — káže Ondřej Kováč, farář ve Mšeně
Út	18. 04.	14:30	setkání pro starší věkem, Zikmundovi
St	19. 04.	19:00	schůzka střední generace výjimečně ve středu, návštěva na SR, v 19.00 sraz před kostelem
Čt	20. 04.	19:00	biblická hodina výjimečně ve čtvrtek v pracovně faráře
Ne	23. 04.	9:30	bohoslužby, káže Jarmila Strádalová, VP
Út	25. 04.	14:30	setkání pro starší věkem, Strádalovi
St	26. 04.	10:00	divadélko pro děti
St	26. 04.	16:00—19:00	jarní burza dětského ošacení — výkup
Čt	27. 04.	13:00—19:00	jarní burza dětského ošacení — prodej a vrácení
Ne	30. 04.	9:30	bohoslužby, káže Jaromír Strádal, VP
Út	02. 05.	14:30	koncert pro nejen starší věkem: E. Rattay a A. Rattayová — violoncella, L. Čermáková — klavír
Čt	04. 05.	19:00	Límská liturgie v Dykově ulici
Ne	07. 05.	09:30	bohoslužby, káže Jarmila Strádalová, VP

Hrozen vinohradského evangelického sboru

Vychází přibližně jednou za měsíc. Redakční uzávěrka je vždy 18. každého měsíce. Redakční kruh tvoří **Matěj Cháb** (chab@idealtour.cz), **Miloš Lešikar**, **Petr Sláma** (slama@etf.cuni.cz), **Jana Šarounová** (sarounova@quick.cz) a **Blanka Uličná**. Tiskovou verzi v programu OpenOffice.org připravuje **Tomáš Osladil**, internetovou **Jan Šaroun** (saroun@quick.cz). Adresa na internetu: <http://vinohrady.evangnet.cz/hrozen>. Příspěvky, reakce či dotazy posílejte na adresu sboru (Korunní 60, 120 00 Praha 2 – Vinohrady, tel. 224 253 550, e-mail: fsvinohrady@volny.cz) nebo přímo redaktorům. Určeno jen pro vnitřní potřeby vinohradského sboru. **Neprodejné.**